

PŘÍBĚH Z NOVÉ REPUBLIKY

Před dávnými časy, v předaleké galaxii....

STAR WARS™

A stylized illustration of a Jedi in profile, facing left. The Jedi is rendered in dark tones with highlights on his face and armor. Behind him, a red lightsaber is visible. In the background, a fleet of starfighters is flying in a formation against a red and yellow gradient. The overall style is graphic and high-contrast.

POKREVNÍ LINIE

CLAUDIA GRAY

Star Wars

Pokrevní linie

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Claudia Gray
Star Wars – Pokrevní linie – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**STAR
WARS**™

POKREVNÍ LINIE

CLAUDIA GRAY

EGMONT

V období míru vykvetla celá generace. Nová republika řízená Galaktickým senátem panovala více než dvě desetiletí. Války, které dříve rozdělovaly galaxii, se pomalu stávaly legendami.

A přesto se v Senátu začal rodit konflikt. Po odchodu MON MOTHMY, bývalé vůdkyně Povstání a první kancléřky Nové republiky, se vytvořily dvě neformální, avšak mocné frakce – POPULISTÉ, kteří věřili, že jednotlivé planety si mají zachovat takřka veškerou moc, a CENTRISTÉ, kteří upřednostňovali silnější galaktickou vládu a větší vojsko.

Pouze ti největší hrdinové války jsou i nadále uctíváni všemi. Slavnost při příležitosti uctění památky BAILA ORGANY vzácně sjednotila celý Senát. Je den oslavy, ale dokonce i teď se rozdíl mezi světy galaxie nadále prohlubují...

KAPITOLA PRVNÍ

„Když se ohlédneme za válkou proti Impériu – za miliardami zmařených životů –, může se nám občas zdát, že nic z toho nestálo za strašlivou cenu, kterou jsme museli zaplatit. Když se ale zamyslíme nad lidmi, kteří během toho konfliktu zahynuli, pamatujme si, že zemřeli za spravedlivou věc. Za svobodu. Za dlouhé období míru, je muž se nyní těšíme.“ Senátor Tai-Lin Garr rozpřáhl ruce, jako kdyby chtěl obejmout celou sešlost na Hosnianu Prime: zářivé slunce, akvamarínové nebe, nespočetné davy složené z příslušníků tisíců různých druhů shromážděných pod pestrobarevnými vlajkami jejich světů. Sláva a světlé zítřky Nové republiky ležely před nimi. „*Za tohle* jsme bojovali.“

Odevšud se ozval potlesk provázený výskotem.

Senátorka Leia Organa tleskala s ostatními a myslela si: *Škoda, že se to všechno hroutí.*

Většinu diváků, z nichž převážná část přicestovala na Hosnian Prime na slavnost odhalení a následný koncert, připadalo množství senátorů shromážděných na tribunách jako ztělesnění solidarity a moci. Na shromáždění byly zastoupeny planety od Světů Jádra až po Vnější okraj; lidé měli na sobě pláště, roucha a obřadní oděvy bezpočtu

různých kultur, v nichž sledovali slavnost spolu s příslušníky dalších druhů, od Aqualishů po Ithoriany, od velkookých Mon Calamarianů po drobné, chlupaté Ashaftany, ve zdánlivě harmonické jednotě. Leii ostrý zrak však vysledoval neviditelnou linii mezi dvěma polovinami shromáždění: centrističtí senátoři na jedné straně, populističtí, k nimž patřila i ona sama, na druhé. Fyzické rozdíly mezi nimi byly nepostřehnutelné, avšak ideové se prohlubovaly každým dnem. Brzy se tato štěrbina rozšíří na trhlinu dostatečně hlubokou na to, aby odhalila, jak křehký ten mír ve skutečnosti je.

Přestaň s tím. Leia se přinutila myslet pozitivně. Racionálně. V galaktické politice se odjakživa vyskytovaly strany, frakce a skupiny. Vždycky to tak bude. Ne každý ideologický konflikt vede k naprostému zhroucení vlády.

Avšak neklid, který byl cítit pod zdánlivě hladkým průběhem slavnosti, jí připomněl poslední dny Imperiálního senátu. Zdvořilá slova, do nichž se halily skryté výhrůžky, takřka naprostá absence důvěry mezi světy. A nynější pocit jí připadal až příliš povědomý.

A přesto, vždyť i ten Imperiální senát čas od času přece jen dospěl k nějakému rozhodnutí, pomyslela si kysele. Chápeš? Historie se přece jen neopakuje,

Leia nalézala potěšení jen v jediné stránce toho, kvůli čemu se tu sešli: odhalení nové sochy. Sedmdesát metrů vysoká socha byla vytesána z jelucanského mlžného kamene, který v jasném světle zářil jako průhledný diamant a ve tmě nabýval matné šedozelené barvy. Když Tai-Lin za bouřlivého potlesku dokončil svůj projev, zakryl slunce mrak. Zář mlžného kamene potemněla a odhalila detaily sochy Baila Organy, zobrazeného v úředním rouchu alderaanského místokrále, s rukou nataženou k národům v klasickém žehnajícím gestu. Jeho tvář byla vytesána tak pečlivě a s takovou láskou jako u nejdetailnějšího portrétu. I když se už senátoři z různých planet dokážou shodnout jen na máločem, aspoň odkaz jejího otce přetrvá.

Tai-Lin kývl na Leiu, zatímco jeho plošina klouzala zpět na místo; pro ceremoniální účely byly plošiny povoleny, ačkoli jejich používání bylo nyní v Senátu považováno za „příliš hierarchické“. Jeho pokynutí znamenalo jak potvrzení toho, že na ni přišla řada, tak povzbuzení.

Letmo se na něj usmála a stiskla ovladač, aby ji její plošina vynesla před tribuny, a přizpůsobila ozvučující droidy svému hlasu. Záhyby tmavě modrého pláště a róby se jí třepaly ve vlahém vánku, když předstoupila před shromáždění.

„Stojím tu před vámi nejenom jako senátorka, ale také jako dcera Baila Organy,“ zazněl Leiin zvučný hlas prostý veškerých pochybností, které ji celý den pronásledovaly. „Vše, co jsem za svou senátorskou dráhu vykonala, má kořeny v jeho cenných ponaučeních o odvaze. O síle. O vedení.“

Vedení, to bylo něco, čeho se v současnosti Senátu zoufale nedostávalo. Mon Mothma si uchovala značný vliv i poté, co skončila ve funkci kanclérky... větší, než si Leia před Mothminým onemocněním uvědomovala. Bez někoho, kdo dokázal překlenout ideové rozdíly a dosáhnout shody, vykazoval politický systém Nové republiky značné slabiny.

Hovořila dál klidně a plynule, zatímco se vlajky třepaly v silném větru. „Působil jako místokrál Alderaanu na počátku temného období pro celou naši galaxii.“ V obecnstvu to při vyslovení jména její mrtvé planety zašumělo. Leia předstírala, že si toho nevšimla. Její plošina visela tak vysoko nad zemí, že sto tisíc bytostí z tisíce druhů a světů, různé barvy pleti, šupin i srsti jí splýval v neurčitou záplavu barev a zvuků, s níž bylo těžké navázat kontakt. Přesto se o to Leia pokusila. „Pomáhal Mon Mothmě vytvořit Povstaleckou alianci, a přitom stále statečně bojoval za zachování alespoň toho mála integrity a pravomocí, které Imperiálnímu senátu ještě zůstávaly. Nepochybuji, že by dál bojoval po boku našich povstaleckých vojsk, kdybychom o něj takovým krutým způsobem nepřišli při zničení mého domovského světa.“

Měla jsem tu výsadu znát ho jako vůdce i jako otce,“ pokračovala. „A přestože jsem na něj pyšná při vzpomínce na to, jak statečně se postavil Palpatinově tyranii, musím se usmát pokaždé, když si vzpomenu, jak si lehal na zem, aby mohl se svojí holčičkou stavět věže z kostek.“ V obecnstvu se ozval účastný smích.

Dobrá. Podařilo se jí dav probudit, získat ho na svoji stranu. Nastal čas pronést slova, která její posluchači *nebudou* chtít slyšet.

„Naučil mě toho spoustu o politice, vedení a válce, ale především mě naučil, že žádná cena není dost vysoká, jde-li o naše ideály. Bail Organa byl ochoten i zemřít, kdyby to mělo znamenat, že Impérium padne. Věřil v Novou republiku, kterou se nám podařilo vybudovat, a ve spravedlivé zřízení, v němž budou zákony platit pro každého.“ Následoval hromový potlesk a Leia se odmlčela, dokud neodezněl. „Věřil v jednotu a věděl, že jí lze dosáhnout jedině za cenu kompromisů. Mon Mothma, jedna z jeho prvních a nejuvěrnějších spojenců, sdílela toto přesvědčení a řídila se jím i v době, kdy stála v čele Senátu. Chtěla, aby mezi světy Nové republiky vládly vyvážené vztahy a aby se vždy hledala společná řeč, která je zásadní pro spolupráci na lepších zítčích.“

To vyvolalo další potlesk, avšak mnohem vlažnější. Populisté a centristé se v této době dokázali shodnout jen na jednom: že kompromisy jsou znakem slabosti.

Leia pohlédla na sochu a představovala si, že hovoří přímo k Bailu Organovi, když uzavřela: „Můj otec nám zanechal jeden odkaz nad všechny vzácnější – celogalaktický mír. Pro nás všechny to znamená zodpovědnost ochránit tento mír do budoucna. Pouze tak ho můžeme doopravdy uctít a uchovat v paměti navěky.“

Zabouřil ohlušující potlesk a provolávání slávy s nadšením, jaké Leia už dlouho nezažila. Slyšeli lidé skutečně to, co jim chtěla sdělit? Chápali, jak křehký je nyní tento mír? Budou teď naléhat na své senátory, aby zanechali nekonečného malicherného hašteření a konečně dali galaxii vládu, jakou si zasloužila?

Pak uslyšela vysoký, zvonivý hluk stíhaček X-wing, které jí přelétaly nad hlavou. Přehlídka vojenských vzdušných sil právě začala. Tak *tohle* diváci tak bouřlivě vítali. Její poslední slova vůbec neslyšeli.

To bylo... zklamání. Ale nikoli překvapení.

Když se X-wingy dramaticky rozdělily do nové formace, Leia vzdychla a stiskla ovladač, který snesl její plošinu zpět do senátorských tribun. Když ji nikdo neposlouchal, mohla se alespoň podívat na přehlídku.

„Vidíš to moc pesimisticky, Leio,“ trvala na svém senátorka Varish Vicly po slavnosti, když se pomalu proplétaly mezi různými hod-

nostáři kolem podstavce zářící sochy Baila Organy. Jako všichni Lonerané měla dlouhou hedvábnou srst barvy zlata a čtveřici tenkých podlouhlých končetin, které jí umožňovaly pohybovat se stejně snadno po dvou i po čtyřech. Teď zrovna kráčela jenom po dvou, aby se jí lépe mávalo a potrásalo rukama. „Ovšemže lidé bouřlivě vítali leteckou přehlídku! Manévry X-wingů jsou mnohem zábavnější než sebelepší proslov.“

Leia si zastrčila uvolněný pramen vlasů do svého dlouhého copu. „Jen bych chtěla, abychom přiměli lidi naslouchat.“

„Podívej se na to takhle.“ Varishina zlatá srst vlála ve větru a ústa na jejím dlouhém úzkém obličejí se roztáhla do úsměvu věnovanému komusi, kdo na ni zdálky mával. „Lidé milují piloty X-wingů, poněvadž v nich vidí velké bojovníky Povstání. Chápeš? Lidé na válku nezapomněli. Jenom to všechno je už strašně dávno.“

„Nejspíš ano.“ Leia si vzpomněla, jak zasedala v Senátu jako čtrnáctiletá mladší zákonodárkyně a byla si jistá, že je mezi těmi tisíci bytostí nejmladší; v současnosti si občas připadala jako nejstarší. Válka si vybrala na její generaci svou daň a zahubila tolik nadějných vůdců. Když byla vybojována bitva o Endor, mnozí v davu diváků i v Senátu samotném ještě ani nebyli na světě.

Slušelo by se, aby Leia vnímala skutečnost, že stárne, jako zadostiučinění. Obyvatelstvo galaxie by nemohlo být tak spokojené samo se sebou bez desítek let míru, který jim zajistila Nová republika. Přesto nebyla klidná. Nemohla se zbavit obav. To se stávalo těm, kdo dospívali na útěku, v obležení, a neustále počítali s tím, že je může potkat zajetí nebo smrt. Z paranoie se stal jediný způsob vnímání světa, kterého se nijak nedalo zbavit.

„Tak už na to nemysli. Pokud se nerozveselíš před večeří, posadím tě vedle hraběte Jogurnera, a to by bylo, abych... ach, tamhle je Feleen!“ Varish krátce stiskla Leie paži a vrhla se do davu uvítat dalšího ze svých politických soupeřů.

Leia shovívavě zavrtila hlavou. Za zdánlivě povrchními zájmy Varish Vicly se skrývala čestná politička, stejně neochvějná populistka jako sama Leia a jedna z hrstky senátorů, se kterými bylo zábavné trávit čas. (Na rozdíl, například, od hraběte Jogurnera, který to myslel

dobře, ale nedokázal dlouho konverzovat o ničem jiném než o cheedoanské whisky.) Nebyla však tou pravou osobou, které by se Leia mohla svěřit se svými temnými obavami.

Nikdo už nechce o válce ani slyšet, pomyslela si Leia. Nikdo se nechce trápit dalším chaosem a vražděním. Nebojovala jsem právě za tohle – aby se už nikdo nemusel bát?

Pátrala v davu a rozeznávala přátele i nepřátele. Tai-Lin Garr ve svém typickém nápadném šarlatovém plášti pozorně naslouchal skupině diváků, kteří zjevně přicestovali až z Tai-Linovy domovské planety Gatalenta. Husté černé vlasy měl stažené do uzlu; ve tmavých očích hloubavost a vážnost, což však nebránilo tomu, aby mu na rtech nepohrával lehký úsměv. Poblíž stál hlouček centristických senátorů pochlebujících jedné z vycházejících hvězd hnutí, mladému politikovi z Riosy, který se jmenoval Ransolm Casterfo. Casterfo nepochybně působil šviháckým dojmem. Byl vysoký, pohledný, charismatický a teprve dvaatřicetiletý – ve věku, který Leie kdysi připadal vysoký, ale teď jí připadal neuvěřitelně nízký. Byl příliš mladý na to, aby bojoval ve válce nebo nabyl jakéhokoli věhlasu, ale centristé si zjevně vybírali své loutkové představitele podle toho, kdo se v jejich propagandě vyjímal nejlépe. Leiina nálada se zlepšila, když v dálce zahlédla admirála Ackbara. Kvůli slavnosti podnikl cestu až na Hosnian Prime, ačkoli mu bylo už přes osmdesát – ani to mu ovšem nemohlo zabránit v tom, aby přiletěl uctít památku Baila Organy. Leia si k němu začala razit cestu davem v naději, že bude mít možnost popovídat si s někým, kdo pamatuje staré časy.

„Princezno Leio?“ Melodický hlas, který na Leiu zavolal, by většině lidí připadal svůdný. Pouze Leiiny diplomatické zkušenosti jí pomohly potlačit znechucení. „Princezno Leio, můžete na slovíčko?“

Leie se dokonce podařilo nasadit věrohodný úsměv a potom se otočila. „Lady Carise. Co pro vás mohu udělat?“

Lady Carise Sindian, senátorka z centristického světa Arkanis, byla ze stejné generace jako Ransolm Casterfo, ale vypadala ještě mladší. Dojem nedospělosti snad vyvolávaly spíše její zájmy než půvabná tvář. Dlouhé stříbřité roucho měla ozdobené drahokamy, které vystavovaly na odiv bohatství a moc jejího světa na rozdíl od prostšího a elegant-

nějšího modrého šatu, který měla na sobě Leia. „Musíme si pohovořit o vládě na Birrenu,“ začala lady Carise. „Jak víte, lord Mellowyn zemřel –“

„Ovšem. Ta zpráva mě bolestně zasáhla.“ Lord Mellowyn byl vzdálený příbuzný Baila Organy. V průběhu let ho Leia několikrát navštívila, jelikož Mellowyn byl jedním z mála lidí, kteří ještě pamatovali jejího otce a nazývali ho přítelem.

(Když myslela na otce, myslela jediné na Baila Organu. Býval jejím otcem v ideovém smyslu, a to bylo jistě důležitější než cokoli jiného.)

„Nu, úřad guvernéra se předává mezi staršími pokrevními příbuznými,“ začala lady Carise a tmavě hnědé oči jí zasvítily vzrušením při pomýšlení na královské tituly. Tradici dědičné šlechty už ve skutečnosti nikdo nebral vážně, dokonce ani ostatní příslušníci starých rodů. Zdálo se nicméně, že lady Carise si nedovede představit větší poctu. „Ale jelikož lord Mellowyn neměl žádné děti, titul nyní přešel na vás.“

Leia si zakryla ústa hraným překvapením. Ve skutečnosti se tím snažila zamaskovat své zděšení. Jedna z mála věcí, které si o Birrenu pamatovala, byla, že tamější obřady bez výjimky trvaly několik týdnů. Birren byla malá, ospalá planeta na Vnitřním okraji, která by mohla být skvělým místem pro trávení dovolené... ale otravným vyhnanstvím pro senátorku, kterou čeká tolik důležité práce. „Ten titul je dnes už jen čistě ceremoniální, ne? Neumím si představit, že by obyvatelé Birrenu kdovíjak spěchali s nahrazováním guvernéra, který je pouhou loutkou.“

„Ale ten *titul!*“ Lady Carise vyvalila oči. Možná nevědomky zavrtěla hlavou – *tss, tss.* „Jak bychom mohli připravit ty lidi o jistotu, o duševní oporu, kterou jim dává vědomí, že je tato starobylá tradice stále dodržována?“

„Dám svým lidem za úkol, aby se na to ihned podívali.“ To byl Leii obyčklý únik z formálních rozhovorů, které chtěla ukončit; znělo to úředně, ale neslibovalo to nic. Lady Carise s úsměvem přikývla a odešla, pro tuto chvíli spokojena.

Nad hlavou jí znovu prosvištěly X-wingy. Přestože letecká přehlídka skončila, piloti se stále předváděli a bavili. V tuto chvíli je k tomu nevedl žádný vyšší cíl ani svatá povinnost, pouze čirá radost z létání.

Jak je to dlouho, co jsem byla taky tak bezstarostná? pomyslela si Leia. *A byla jsem vůbec někdy?*

Nejspíš ne.

Krátká pauza mezi slavností a večerí u Varish pro populistické senátory nedala Leie žádnou příležitost k odpočinku. Místo toho se potřebovala sejit se svými lidmi. Naštěstí alespoň zde mohla počítat se smysluplným rozhovorem.

Většinou.

„Jak úžasná oslava!“ zvolal C-3PO a šoural se dál po širokém oválu Leiiny reprezentační pracovny. Okny proudilo dovnitř odpolední slunce a pozlacovalo bělostný nábytek; droidovo zlaté kovové plátování zářilo jako nové. „Jak významné shromáždění. Dovoluji si tvrdit, že každý z přítomných o něm jednou bude vypravovat svým vnoučatům.“

„V životě by mě nenapadlo,“ zabručel Han, *když pozdě v noci seděl na jejich posteli a Benova hlavička mu spočívala na ohbí paže, „že budu mít dítě. Že ho dokonce budu chtít. Teď je ale tady a –“*

„A ty jsi táta.“ *Leia se naklonila blíž, protože nemohla odolat pokušení popíchnout svého manžela. „Jen si pomysli, frajířku. Jednou budeš možná i děda.“*

Hanův smích ji zahřál u srdce. „Mluv za sebe, srdíčko. Já takhle starej nikdy nebudu.“

„Princezno Leio?“

Leia se přenesla ze svého zasnění zpět do přítomnosti. „Omlouvám se, Greer. Byl to dlouhý den. Co jsi říkala?“

Greer Sonnel, Leiina asistentka, okamžitě hladce navázala, jako by její šéfka nestrávila několik posledních vteřin zahloubaná do sebe. „Jste zvána na recepci k senátoru Bevicardovi na Coruscant. Řekla jsem, že to zvážíte. Mám to pozvání odmítnout hned, nebo zítra?“

„Počkej s tím do zítra.“ *Není dobré být příliš předvídatelná.*

Greer přikývla. Její prsty obratně běhaly po datapadu. Husté modročerné vlasy měla stočené do jednoduchého drdolu a velký šátek z drsné tkaniny, který nosila přes kombinézu, pocházel z její skalisté domovské planety Pamarthe. Greer vždy dávala přednost jednoduchosti a praktičnosti; Leia věděla, že přechod k práci v Senátu byl pro

ni obtížný, nejspíš proto, že zde bylo tolik formalit a ještě více zbytečností. Nicméně Greer nikdy neodmítala výzvy a za posledních několik měsíců si vybrousila své diplomatické schopnosti. „Mám odmítnout s obvyklou zdvořilostí, nebo obzvláště úslužně?“

„Obzvláště, asi. Upřímnost zasluhuje úslužnost. Bevicard je jako had, ale aspoň si na nic nehraje.“ Leia smutně zavrtěla hlavou. „To je asi tak všechno, co dnes můžeme od centristů očekávat.“

„Ale –“ Korr Sella – teprve šestnáctiletá Sondivova dcera a stážístka, – se zarazila a couvla. „Odpusťte, princezno Leio. Promluvila jsem, aniž jsem byla tázána.“

„Brzy zjistíš, že na protokolu zas tolik nelpím, Korrie.“ Leia koutkem oka zahlédla, jak k ní C-3PO otáčí svůj trup. Nepochybně ho vyděsilo, že si někdo někde dovolil ignorovat protokol. „Co jsi chtěla říct?“

Dívka se zpočátku tvářila tak sklíčeně, až se Leia obávala, že ji ztrapnila. Než však mohla svou otázku stáhnout, Korrie sebrala odvalu. „Chtěla jsem se zeptat, jestli byste přece jen neměla to pozvání přijmout. Abyste pomohla navázat přátelství a dojít ke shodě mezi centristy a populisty.“

„V ideální galaxii ano. Bohužel, galaxie, v níž žijeme, taková není.“ Leii hlas zněl tak otupěle, až si byla sama sobě protivná. O něco přívětivěji dodala: „To pozvání bylo symbolické, ne skutečné. Kdybych ho skutečně přijala, Bevicard by byl zděšen.“

Korrie přikývla, ale stále se tvářila zmateně. „Rozpory mezi těmi dvěma stranami jsou až tak hluboké?“

Leia se zaklonila v křesle a třela si bolavou šíjí. Kéž by Varish dnes večer nepořádala ten banket, aby si mohla udělat pohodlí. „Obávám se, že skutečně jsou.“

„Aha.“ Korrie sklonila hlavu, ale Leia si přesto stačila všimnout nechápavého a vyděšeného výrazu v dívčině tváři.

Taky jsem kdysi byla takhle mladá. Tak pevně jsem věřila v moc politiky skutečnit cokoli. Leia se stala členkou Imperiálního senátu ve čtrnácti; ve vázanost Impéria právem věřila až do toho okamžiku, kdy byl přímo před jejíma očima zničen Alderaan. *Ach, jak mi dnes ta víra chybí – přesvědčení, že spravedlnost nakonec vždycky zvítězí.*

„Připravila jsem prohlášení k odhalení sochy pro planetární zpravodajství. Můžete se na ně podívat a říct mi, jaké změny v něm mám udělat, pokud nějaké.“ Greer klepla do svého datapadu a poslala dokument Leie. Nebylo to třeba. Leia přesně věděla, co v něm bude stát, stejně jako znala pečlivě vykonstruované a nenápadné překrucování, které vloží centrističtí senátoři do svého prohlášení. „To by bylo pro dnešní odpoledne vlastně všechno, princezno Leio. Do banketu u senátorky Vicly zbývá hodina. Co si budete přát dělat potom?“

Leia si svou odpověď uvědomila teprve pár okamžiků předtím, než jí splynula z úst. „Chci odejít.“

Korrie se zamračila. Greer se odmlčela a řekla: „Prosím, madam? Chcete odejít z této porady, nebo –“

„Chci odejít ze Senátu. Úplně odejít z vlády.“ Leiy se zmocnil radostný, ale jinak nepovědomý pocit. Možná že takhle chutnala svoboda. „Chci odejít.“

KAPITOLA DRUHÁ

„Tak tohle si rád poslechnu,“ řekl Han.

Spojení mezi Hosnianem Prime a soustavou Theron bylo tu noc dobré: žádné praskání, žádná prodlení. Leia viděla manželův obličej zřetelně a za ním široké okno jeho dočasného bydliště na Theronu. Jeho šedá bunda byla přehozená přes židli vedle něj a jantarová tekutina ve štíhlé sklenici na stole byla nejspíš corellianská brandy. Malá, tékavá světélka na nočním nebi za Hanem byly bezpochyby závodní kluzáky, které trénovaly průlet mezi pýchou planety – spirálovitými kamennými věžemi.

Nic z toho nebylo důležité ve srovnání s pohledem na Hanův úsměv. Přes skeptický tón jeho hlasu Leia rozeznávala, jak mu září oči.

„Ze Senátu se stává politický marast.“ Seděla na pohovce s nohama zkříženými, a právě si začala rozplétat cop, což byl zdoluhavý proces, který ji vždycky uklidňoval. „A je to všechno naše chyba. Po Palpatinovi už nikdo nechtěl nikomu svěřit tolik moci, takže nemáme exekutivu, jenom kancléře bez skutečných pravomocí. Mon Mothma leccého dosáhla díky svému charismatu, ale skoro každý kancléř po ní byl...“

„K ničemu,“ dokončil za ni Han.

„Tak nějak.“ Svého času byla Leia vděčná za to, že v čele Senátu stojí právě Mon Mothma, teď si však uvědomovala, že za schopnostmi jednoho silného jedince zůstaly skryté zásadní nedostatky novorepublikového zřízení. Kdyby Mon Mothma odešla do ústraní dříve, stačili by si uvědomit své omyly? Včas pozměnit ústavu? Po tak dlouhé době bylo nemožné to zjistit. „Konflikt mezi stranami se každým dnem prohlubuje. Většina centristů a populistů vůči sobě sice pořád vystupuje jakžtakž zdvořile, ale každá rozprava v Senátu skončí nekonečnými hádkami o ‚tón‘ nebo ‚formulaci‘ výroků a nikdy se nejedná o podstatných problémech –“

Han nepřestával příkyvovat, ale pohled se mu pomalu zamlžoval. Po tolika letech manželství trvalo Leie jen zlomek vteřiny, aby poznala, že Hanova trpělivost se všemi těmi politickými záležitostmi se chýlí ke konci.

Nakonec toho měla po krk stejně jako on.

„Tak proč bych tam měla zůstat?“ Leia uvolnila poslední prameny svých dlouhých vlasů a nechala je volně spadnout až k pasu. „Nic mi nebrání v tom, abych rezignovala uprostřed volebního období. Mohla bych oznámit, že odstoupím za několik týdnů, čímž bych získala čas dokončit pár rozpracovaných věcí, než budou vyhlášeny doplňovací volby. Greer už souhlasila, že navrhne znění prohlášení – tedy, ona tomu pořád říká ‚hypotetické‘ prohlášení. Nevěří, že to skutečně dotáhnu do konce.“

„Já taky ne,“ řekl celkem vlídně Han. „Poslyš, Leio, nikdy jsem přesně nechápal, co na tý politice vidíš, ale *něco* na ní vidět musíš, protože je celej tvůj život.“

„Od čtrnácti.“ Jak byla coby mladá dívka pyšná na to, že zastupuje Alderaan! S jakou netrpělivostí vyhlížela možnost udělat něco významného! Proč ještě nějakou dobu nezůstala prostě dítětem? Dokonce i princezny se mohly občas bavit – matka se jí to občas pokoušela sdělit, ale Leia ji nikdy neposlouchala –

Han pokračoval: „Senátu jsi měla plný zuby už i předtím. Tisíckrát jsem tě slyšel brblat na frakce a že jednání uvízlo na mrtvým bodě. Ale vzdávat se – to ti není podobný.“

„Tady nejde o to se vzdát. To je jen... pohled pravdě do očí.“ Leia vzdychla, sáhla po kartáči na vlasy a začala si rozčesávat zacuchané

konečky. V hnědých vlasech jí už prokvétalo několik ocelově šedých pramenů. „Nemůžu dělat tuhle práci věčně, Hane. Jednou můj čas v Senátu musí skončit. Tak proč ne teď?“

Han se naklonil dopředu a jeho obličej teď zabíral většinu obrazovky. Nejspíš si chtěl pořádně prohlédnout její výraz. I když se pořád tvářil skepticky, poznala, že si s tou myšlenkou začal pohrávat. „Nevykládej si to zle, ale – co bys dělala pak?“

To byla oprávněná otázka. Leia obětovala Povstání a následně Nové republice tolik ze svého života, že se občas ptala sebe samé, jestli jí ještě něco zbylo.

Ale ovšemže zbylo.

„Trochu jsem přemýšlela,“ předstírala, že nad tou otázkou uvažuje. „Co kdybych se rozhodla, že budu cestovat po galaxii s jedním ničemou?“

Han zvedl obočí a ukázal si na prsa.

Leia se zasmála. „Ledaže bys věděl o nějakém jiném ničemovi.“

„Hele, hele. Já jsem jedinej ničema na tuhle prácičku.“ Zavrtěl hlavou – udiveně? Nedůvěřivě? Leia to nevěděla jistě. Na čem záleželo nejvíc, byla vřelost jeho úsměvu. I když Han nebyl přesvědčen, že to Leia má v úmyslu skutečně udělat, ten nápad se mu líbil.

Jenom v nejzazší hloubi duše se Leia trochu obávala, že by to nemusela být pravda.

V manželství byli od sebe příliš často. Příliš dlouho. Z velké části za to mohly Hanovy toulavé boty, ale nebylo možné mu dávat za vinu všechno. Leia pořád trčela tady, v politickém marasmu. Teď konečně mohla i ona udělat něco pro to, aby se jejich situace změnila.

„Vážně si myslíš, že by se ti líbil závodnickej život?“ zeptal se Han. „Harcovat se z jedny soustavy do druhý, spravovat lodě a nikdy nevědět, kam zamíříš příště?“

„To nevypadá na velký rozdíl oproti tomu být v Povstalecké alianci.“

„Možná ne,“ připustil Han s mírně nakloněnou hlavou. „Ale i tak je to pěkně divoká jízda. Určitě jsi na to připravená?“

To bylo trochu přehnané. Han se často účastnil charitativních závodů, ať už jako sponzor nebo jako účastník. Na Theron odletěl, aby

dohlédł na prestižní mistrovství v pilotování známé jako Pět mečů, jež prověřilo dovednosti závodníků ve všech oblastech od průletů stíhaček atmosférou až po orientační lety hyperprostorem. Jinými slovy, Han měl na starosti *dodržování pravidel*. Přestože řídil svoji přepravní společnost víceméně na dálku, choval se jako mnohem opatrnější a zodpovědnější majitel, než byl ochoten dát najevo. Život, který nyní vedl, ho nutil cestovat po celé galaxii, ale byl na hony vzdálen od někdejšího nebezpečného povolání pašeráka.

Ve srovnání s tvrdnutím v Senátu jí Hanův svět připadal jako *ráj*.

„Volnost a dobrodružství,“ vzdychla. „Jo. Jsem připravená.“

Han se na ni na pár okamžiků zadíval a pak se začal usmívat. „Je ti jasné, že po třech měsících na stejný lodi jeden druhého zabijeme?“

Leia se naklonila blíže terminálu, aby lépe viděl šibalství v jejím úsměvu. „Ale nebudou ty tři měsíce pořádná zábava?“

Myslela na jejich podsvětelnou plavbu, kterou podnikli v prvních týdnech manželství a která začala neustálým hašteřením. Nicméně celý ten čas strávený o samotě, kdy je neměl kdo rušit, vedl nakonec k mnohem příjemnějším aktivitám. Když to spočítala, byla si naprosto jistá, že právě tyto aktivity vedly po několika měsících k narození Bena.

„Ó, to víš, že bude zábava.“ Han přešel prsty po holokameře, jako kdyby se chtěl dotknout její tváře. „Tomu teda věř.“

Následující den v Senátu si Leia znovu a znovu připomínala způsob, jakým Han ta slova pronesl, jako nějaké zasněné děvče. Samozřejmě si uvědomovala, jak je směšná a že se jen málokdy nechala během zasedání Senátu takto rozptylovat.

Jenže v těchto dnech Senát stejně nenabízel nic, na co by stálo za to se soustředit.

Potlesk z centristických lavic ji vrátil do přítomnosti. Prostřednictvím konzole na svém místě v široké, ploché a naprosto nesnesitelné zasedací síni Senátu viděla obraz a holoprojekci Ransolma Casterfa, jak se uklání v reakci na ovace svých kolegů a ignoruje stoický klid populistů. Leia si v duchu vybavila jeho poslední slova... ano, stěžoval si na počet populistických projevů, které zazněly při slavnostním

odhalení sochy. Jinými slovy, řekl přesně totéž, co zatím řekli všichni ostatní centrističtí senátoři, byť výmluvněji. Přes bouřlivý potlesk to centristy nezajímalo o nic víc než populisty; reagovali mechanicky. Zatímco se rozhlížela po obrovské zasedací síni a zastupitelích rozmanitých světů, pomyslela si, že připomínají divadelní publikum, které se snaží přežít poslední dějství nezáživné hry.

„Kolik bylo dosud centristických řečníků?“ zamumlala polohlasně k C-3PO, jenž ji příležitostně doprovázel a zaznamenával jednání – ne, že by tu bylo kdovíco k zaznamenání.

„Sedmnáct a všichni napadli údajně nestandardní průběh slavnostního odhalení,“ řekl C-3PO, jako obvykle potěšen tím, že může poskytnout přesnou odpověď. Potom k ní otočil zlatou hlavu a tišeji dodal: „Musím říct, že pozornost, kterou věnují těmto prvkům etikety, se zdá... nepřiměřená.“

Leia téměř zasténala. Takže i C-3PO si myslel, že to přehánějí s protokolem? To byl velmi špatný signál.

Dotkla se maličké obrazovky ve své plošině, na níž se promítlo pořadí dnešních řečníků, a napřímila se. Aspoň pro jednu se od senátorů bude očekávat, že přestanou žvanit a budou poslouchat.

„Slovo se uděluje Yendorovi z Rylothu, vyslanci v Senátu,“ promluvíi naráz místopředsedničtí droidi.

Yendor vešel a Leia se napřímila ještě víc. Na Twi'leka byl vysoký a díky dlouhým modrým lekku, která mu splývala z hlavy až na tmavě hnědý plášť, působil impozantně. Ačkoli senátní řečnická plošina se nacházela více než sto metrů před ní, viděla na něj dobře díky množství obrazovek a holoprojekcí, které ho zobrazovaly na její konzoli – některé v jiných vlnových délkách pro ty druhy, jejichž zrakové orgány se podstatně lišily od lidských. Yendora zběžně znala z války, kdy sloužil jako pilot X-wingu. I když pochybovala, že spolu promluvíi víc než dvacetkrát, dnes ji potěšil už pouhý pohled na někoho z válečných časů.

„Zdravím vážené zastupitele Galaktického senátu.“ Yendor stál vzpřímeně nehledě na pokročilý věk a dlouhou hůl, o kterou se opíral. „Dějiny mé planety a mého lidu jsou dobře známé. Po staletí jsme trpěli pod útlakem Huttů a jejich zločineckých podniků.“

Nadvláda Impéria naše potíže zdvojnásobila. Pouze v posledních desetiletích, v období Nové republiky, se nám podařilo dosáhnout nezávislosti a spravovat si své záležitosti sami. Přestože stojíme stranou, vzdáváme vám poctu a děkujeme za mír, který Nová republika přinesla galaxii.“

Leia zatleskala stejně jako mnozí jiní – jak z populistického, tak centristického tábora. Ryloth byl nezávislý svět nepatřící do Nové republiky, takže se o něm nedalo říct, že podporuje jednu či druhou stranu. Kromě toho, Huttové si vysloužili averzi obou stran.

Yendor v reakci na potlesk krátce pokývl a pokračoval: „Níc méně nyní je naše nezávislost opět v ohrožení. Huttové ztratili mnoho ze své dřívější moci, což znamená, že uprázdněný prostor se snaží zaplnit jiní. Z nich nejnebezpečnější jsou kartely řízené Nikty.“

„Niktové sloužili Huttům po staletí,“ poznamenal C-3PO. Leia to velmi dobře chápala, ale neztrácela čas tím, aby mu skákala do řeči. Zнала droida natolik, aby věděla, že bude stejně mluvit dál. „Nikdy doopravdy neměli vlastní nezávislou vládu. A vlastně pořádně ani svoji planetu.“

Pak tón vyslance Yendora zazněl ostřeji: „Jeden z mnoha slibů, kterých se nám po Palpatinově pádu od Nové republiky dostalo, byl ten, že organizovaný zločin se už nikdy nestane tak mocnou silou jako za Impéria. Finanční regulace a všeobecné hlídkování na obchodních trasách měly ochránit Ryloth a ostatní světy galaxie před všudypřítomným kriminálním morem. Tato omezení jsou však uplatňována pouze sporadicky a hlídky ještě nebyly ani zavedeny, ačkoli už uplynulo víc než dvacet let. Za těchto podmínek začaly kartely obnovovat svoji moc.“ Leia cítila, že i ona měla na tomto stavu svůj podíl, a doufala, že stejně to cítí i ostatní senátoři. Kvůli věčnému hašteření o podrobnostech – kdo bude zajišťovat co, kdy a jak – Senát znovu přehlédl širší souvislosti. Nyní jeho nečinnost začínala přinášet hořké plody a nejvyšší cenu platily menší a chudší světy jako například Ryloth. „Velké nebezpečí pro obchodní trasy v našem sektoru představuje zejména jeden kartel,“ pokračoval Yendor. „Přestože naše informace nejsou úplné, domníváme se, že tato zločinecká organizace si už v ničem nezadá s nejmocnějšími Huty

na vrcholu jejich vlivu. Víme jen, že naši piloti jsou přepadáváni, naši kupci nuceni platit výpalné a v čele kartelu stojí Kajain'sa'Nikto*, známý jako Rinnrivin Di, působící alespoň zčásti z planety Bastatha.“

Z různých částí zasedací síně se ozval šum, a to z obou zneprátelečných stran. *O tomhle chlapíkovi nás mělo vědět víc*, uvědomila si Leia. *Už dávno nás měli upozornit na tak velký kartel*. Jenže, jak už bylo zvykem, tomu, na čem doopravdy záleželo, nevěnoval nikdo pozornost. Zlostně zařala zuby.

Yendor zvedl ruku, jednak aby mu opět věnovali pozornost, jednak aby naznačil, že jeho proslov spěje ke konci. „Dnes představuje Rinnrivinův kartel nebezpečí pro budoucnost Rylothu a svobodný obchod v naší části galaxie. Zítřka ale může znamenat hrozbu pro právní stát v Nové republice samotné, stejně jako Huttové ve Staré republice a Impériu. Žádám tudíž Senát, aby vyšetřil dosah a vliv kartelu Rinnrivina Die a podnikl kroky nezbytné k obnovení pořádku. V zájmu ochrany Twi'leků z Rylothu – ale i ku prospěchu nás všech.“

Ticho, které následovalo, trvalo pouhých pár vteřin... a pak Senát propukl v nesmírné množství řečnění a velmi málo naslouchání. Senátoři vyřukávali pokyny do svých terminálů a třídící droidi naprogramovaní zobrazovat názory tak, aby byli rovnoměrně zastoupeni představitelé obou stran, je přenášeli na velké obrazovky.

„Jak si můžeme být jistí, že jsou vyslancovy informace přesné?“ hřímal Ottegan do vokodéru, který tlumočil jeho slova do humanoidní řeči.

„Proslýchá se, že existují i twi'lecké zločinecké organizace!“ mínil Senátor Giller, postarší centrista s knírem, který stále každý den nosil své medaile z války. „Třeba se jedná jen o pokus Twi'leků přinutit nás odstranit jejich soupeře!“

„Senátoři přece nejsou nějací obyčejní planetární strážníci, kteří mají být voláni ke každému drobnému porušení zákona,“ rozhorlila se lady Carise Sindian s turbanem zdobeným drahokamy na hlavě. „Musíme myslet na důstojnost naší instituce. Máme snad být poníženi na pouhé vyšetřovatele?“

* Červený Nikto (pozn. red.)

„Tohle je vnitřní záležitost soustavy,“ uhladila si Varish Vicly svou zlatou srst. „I kdyby zmíněné světy jako Ryloth a Bastatha byly součástí Nové republiky, což nejsou, Senát by překročil svoji pravomoc, kdyby do toho nějak zasahoval.“

Leia si vybavila puch v Jabbově paláci, kde byl každý nádech cítit mastnotou a dýmem z púltuctu ilegálních látek. Hlavou jí probleskla trýznivá vzpomínka na Hana zmrazeného v karbonitu, na jeho bolestnou grimasu tuhou jako kámen – na divoký smích těch, kteří sledovali Luka, jak bojuje o život v rancorově doupěti – a na tíhu kovového otrockého obojku pevně jí svírajícího hrdlo.

Nakonec Jabbu Hutta nenáviděla skoro stejně jako císaře Palpatina. Odpor k Jabbovi však dospěl k mnohem uspokojivějšímu rozuzlení.

Leia sledovala Yendora z Rylothu, jak se opírá o svou hůl, a uvědomila si šokující skutečnost, že je unavenější, než dával najevo. Podnikl tuto cestu přes celou galaxii, aby promluvil před vládnoucím orgánem, jemuž většina Twi'leků dosud nedůvěřovala, a to jen a jen v naději, že se mu podaří pro svůj lid něco změnit. A jedinou odpovědí, kterou mu Senát mohl dát, bylo další hašteření?

Leia pocítila elektrizující příval odhodlání, zatímco se jí v mysli tvořil nápad. Možná že než nadobro rezignuje a odejde z vlády, dokáže ještě naposledy udělat něco užitečného.

Vstala, což bylo znamením pro moderační droidy, že senátorka naléhavě žádá o slovo. Senátorům nebylo povoleno toto privilegium nadužívat, ale Leia se neobtěžovala se k němu uchýlit už několik měsíců. Skoro okamžitě k ní přispěchali vznášející se holodroidi. Koutkem oka zahlédla samu sebe v dlouhých bílých šatech a s dlouhými prošeďivými vlasy svázanými na zádech do copu. Jak vznešeně a důstojně vypadala! Nikdo neměl žádný důvod čekat, že řekne něco, co by porušovalo stranickou linii.

Bylo tedy pro Leiu velkým uspokojením, když oznámila: „Ctihodní členové Senátu, podle mého názoru nás vyslanec z Rylothu upozornil na vážnou věc, která si žádá další zkoumání. Proto se dobrovolně nabízím, že toto šetření povedu sama... a z toho důvodu ihned odletím z Hosnianu Prime na Bastathu.“

Rozhostilo se ticho – z čehož Leia usoudila, že shromáždění bylo zcela ohromeno. Kdy naposledy někdo v Senátu vstal a nabídl se, že udělá něco opravdu užitečného?

Hodně dávno, pomyslela si. Ale sakra, byl to příjemný pocit.

KAPITOLA TŘETÍ

Leia věděla, že její nabídka vést misi na Bastathu je rozumná, užitečná a přímočará.

Senát očividně nevěděl, co s ní má udělat.

„Těžko bychom vám zajistili bezpečnost, princezno Leio,“ prohlásila lady Carise Sindian, jediná ze senátorů, která Leiu oslovovala jejím královským titulem místo toho, aby na půdě Senátu používala při oslovení funkci, do které byla zvolena. „Nemůžeme vás vystavit tak velkému riziku.“

„Nedůvěřujete snad vojákům Nové republiky, senátorko Sindian?“ Námitka přišla kupodivu od dalšího centristy, senátora Arba, jednoho z válečných jestřábů na Coruscantu. „Senátorka Organa pocestuje s celým oddílem stráží, které ji budou chránit ve dne v noci. Nepochybujte o jejich schopnostech a neohroženosti!“

Tai-Lin Garr zakroutil hlavou. „Těžko bychom mohli očekávat, že šetření senátorky Organy bude probíhat hladce s tak silným vojenským doprovodem. Obyvatelé Bastathy by to považovali za provokaci, ne-li dokonce za invazi.“

To byla první užitečná věc, kterou někdo řekl od chvíle, kdy se Leia nabídla na tu misi. Vzhledem k tomu, že vyznění rozpravy se nyní ob-

racelo spíše k zabezpečení ochrany její výpravy na Bastathu, než aby ji odmítalo, začala chtít nechtít cítit podporu pro svůj plán.

A kdyby si už dříve uvědomila, jaké povzbuzení by jí přinesl pouhý nápad jít zase do akce – možnost pracovat s obyčejnými lidmi místo s politiky, zvážit situaci samostatně bez toho, aby jí stály v cestě různé porady v kolegiu –, byla by s myšlenkou zorganizovat podobnou misi přišla už dávno. Cesta na Bastathu mohla být dokonalým završením jejího působení v Senátu: konečně by dělala zase něco zajímavého a smysluplného. Pak by mohla odejít s pocitem uspokojení, že se jí na závěr kariéry podařilo vykonat nějaké skutečné a hmatatelné dobro.

Kdo ví? pomyslela si. Postavit se jednomu z kartelů s kořením – z toho bych mohla dokonce vytěžit nějaké historky, které by se mohly rovnat i těm Hanovým. Už teď se nemohla dočkat, až mu o tom řekne.

Lady Carise však ještě neskončila. „Stále zbývá vyřešit otázku smyslu takové mise. Jak už bylo řečeno, můžeme vycházet jen ze svědectví rylothského vyslance. Za tím, co bylo označeno za kriminální činnost, může být pouhá snaha Niktů obnovit svoji ekonomiku poté, co se vymanili zpod vlivu Huttů. Navíc – promiňte, ale musím to říct – takové vyšetřování nemůže být svěřeno jenom jedné populistické senátorce. I když zrovna princezna Leia není žádná konspirační teoretička, někteří z těch, kdo sedí v populistických lavicích, mají sklony vidět hrozbu v každé větší organizaci, ať už pro vládu, armádu nebo ekonomiku.“

„Umím být objektivní,“ začala Leia, ale její hlas byl takřka okamžitě překřičen. Protesty vycházely od populistických senátorů a Leia se stěžii ubránila zaúpění. Její vlastní strana jí teď bránila v tom, aby ji slyšeli.

C-3PO otáčel zlatou hlavou sem tam a pokoušel se zaznamenat celou debatu. „Byl bych si mysl, že Senát vaši velkorysou nabídku uvítá,“ poznamenal. „Božítku.“

„Správně. Božítku,“ Leia bojovně vysunula bradu, rozhodnutá tuto bouři přečkat. Teď, když okusila alespoň naději, že půjde znovu do akce, nehodlala se jí jen tak vzdát.

„Slovo se uděluje senátoru Casterfovi z Riosy,“ oznámil jeden z moderačních droidů.

V okamžiku, kdy bylo jeho jméno vysloveno, stál už Ransolm Casterfo na nohou, aby udělal na holodroidy větší dojem. Tmavozelený sametový plášť, který měl na sobě, svědčil o jeho bohatství a privilegovaném postavení. Leia kysele přemýšlela, zda si to oblečení vybral proto, aby vypadal, že pochází z mocnější a známější planety, než byla Riosa, nebo proto, že se mu barvy hodily k pleti. Měl v sobě něco z celebrity... stejně jako příliš mnoho mladých senátorů, pro které byla účast na vládě více o slávě a vlivu než o povinnostech.

„Kolegové senátoři,“ promluvil Casterfo. Jeho úzký aristokratický obličej hleděl z obrazovek a holoprojektorů; dokonce si už osvojil trik politiků zdánlivě navázat oční kontakt se všemi najednou. „Senátorka Sindian nadnesla důležitý bod. Členy mise by měli být zástupci obou stran. Popravdě se za svou stranu stydím, že se nikdo z nás nepřihlásil první – protože jako centristé přece ctíme zákon a pořádek, nebo ne?“ Od různých centristických senátorů se ozvalo souhlasné mumlání. Casterfo pokračoval: „Nejenže je potřeba podívat se na kartely Niktů jak z populistické, tak z centristické perspektivy, ale měli bychom rovněž velkoryseji ocenit odvahu vážené senátorky Organy a nežádat po ní, aby podnikla tuto potenciálně riskantní cestu sama.“

Chytré, nerada uznala Leia.

„Hlásím se tedy, že doprovodím senátorku Organu na její misi na Bastathu,“ prohlásil Casterfo. „Budeme pracovat společně a po návratu předložíme Senátu objektivní a zevrubnou zprávu o našich zjištěních.“

Pocit v Leiině hrudi byl podobný tomu, jaký má posádka plachetnice, když ji v plné rychlosti zastaví vyhozená kotva. Její velké poslední dobrodružství se náhle proměnilo na... hlídání dětí.

„Věděla jsem, že je to příliš krásné, než aby se mi to splnilo,“ zamumlala.

„Jak prosím, princezno Leio?“ pokynul C-3PO ke Casterfově obrazu na holoprojektorech. „Nezachytil jsem vaši poslední poznámku. Pokud ji chcete mít v záznamu –“

„To nic, 3PO. Zapomeň na to.“ Leia slyšela nové hlasy, které projednávaly další body programu, ale věděla, jak to v Senátu funguje, dost

na to, aby jí bylo jasné, jak tohle všechno skončí: poletí na Bastathu, ale s Ransolmem Casterfem po boku.

„Mohla jste nám dát vědět, co máte v plánu,“ říkala později Greer v Leiině kanceláři.

„Dala bych vám vědět, že se hodlám přihlásit, kdybych to sama věděla.“

„Berete si tedy *Zrcadlivou*?“ Greer mluvila jakoby nic a pracovala na svém datapadu, nepodařilo se jí ale skrýt lehký úsměv na plných rtech.

„Odpovím ti na to, na co se ve skutečnosti ptáš, a odpověď zní ano, Greer, můžeš tu loď pilotovat.“ Leia se odmlčela. Výprava na Bastathu představovala sice nevelkou, ale přesto reálnou míru nebezpečí. Nemusel to být jen příjemný výlet. „Pokud to vážně chceš...“

„Chci to,“ rozzářila se Greer. I když své kancelářské povinnosti plnila vzorně, o lásku k létání úplně nepřišla. *Chuděra Greer musela nechat závodění*, pomyslela si Leia a ne poprvé.

Následně musela Leia ověřit správnost všech záznamů v datapadech ze senátního zasedání toho dne, vizuálních, zvukových i senzorních. Byl to další z projevů byrokracie Nové republiky, kterým se musela každý den prokousat. „Ať to máme co nejdřív hotové. Chci ještě dnes zajít do Casterfovy kanceláře.“

„Ale –“ Korrie se štosem datapadů v náruči hleděla střídavě na Leiu a na Greer. „Neměl by on přijít za vámi?“

„Jistěže by měl!“ C-3PO vypadal potěšen, že může přispět něčím smysluplným. „Podle platného senátního protokolu má služebně mladší senátor vždy navštěvovat služebně staršího. Senátor Casterfo se zde nepochybně objeví hned zítra ráno.“

„Nepochybně,“ souhlasila Leia. „A právě proto půjdu já za ním, ještě než mi stačí utéct domů. Chci mu dát najevo, že se na své výpravě na Bastathu nebudeme opírat o ‚protokol‘, a chci ho nachytat nepřipraveného.“

Greer to okamžitě pochopila, jak u ní bylo dobrým zvykem. „Bude překvapený. Polichocení. Budete mít možnost vidět ho, co říká a jak se chová, když nemá po ruce centristický scénář, kterým by se mohl řídit.“

„Přesně tak.“ Leia začala kontrolovat jeden datapad po druhém – otisk palce tady, snímek sítnice tam. Korrie potlačila překvapení a rychle jí podávala jeden datapad za druhým. „Kromě toho takhle budeme moci ihned přistoupit ke konkrétním cestovním plánům. Čím dřív vypadnu z Hosnianu Prime, tím líp.“

Předstírala, že si nevšimla významných pohledů, které si vyměnily Greer s Korrie.

Zanedlouho už Leia mohla opustit svou kancelář a zamířit ke Casterfovi. Přes protesty C-3PO se k němu vydala sama. Pokud Leia nebude mít doprovod, bude mít důvod požádat Casterfa, aby i on poslal své poskoky pryč. Odhadovala, že toho člověka zpracuje mnohem snáz, když bude muset na každý dotaz odpovídat sám a bude oddělen od své obvyklé podpory.

Úřad Senátu na Hosnianu Prime byl rozlehlý komplex, povětšinou umístěný v jediné dlouhé nízké jednopodlažní budově. Bylo to tak proto, aby se zamezilo dojmu, že kanceláře ve vyšších věžích jsou snad „prestížnější“ než ostatní – což v tom čase zřejmě dávalo smysl, ale zároveň to znamenalo, že Leia musela urazit skoro půldruhého kilometru, aby se dostala do Casterfovy kanceláře. Vkročila na jeden z pohyblivých chodníků a přetáhla si přes hlavu bílou kapuci. Nemyslela si, že ji díky tomu nikdo nepozná, ale mohlo to zdržet její identifikaci na dostatečně dlouho, aby nebyla zatažena do nějakého nedůležitého hovoru, kterým by jenom ztrácela čas.

Široké průhledné střešní panely odhalovaly velké úseky soumráčeného nebe. Leia vzhlédla k soše Baila Organy – chladně bílé ve snášející se temnotě –, když ji míjela. Zdálo se, jako by ji otec sledoval. Po budově se promenovali početní obyvatelé různých světů na pohyblivých chodnicích nebo kolem nich: přede dveřmi do jedné kanceláře na sebe vrčela skupinka Bothanů, jakýsi Gungan s někým živě hovořil přes komlink v ruce a daleko před ní si na chodníku razili cestu dva Wookieeové skrz zástupy politiků, asistentů, lobbistů a návštěvníků. Pouhý pohled na Wookiee vyvolal na Leiině tváři úsměv.

Jakpak se asi má Chewbacca. Starý wookieeský parťák jejího manžela se vrátil k poklidnému domácímu životu na Kashyyyku. Ačkoli bylo pro Leiu obtížné si představit Chewieho zavřeného doma, byl

tam už dost dlouho na to, aby došla k závěru, že si to užívá. *Han mi nikdy nepřeposílá Chewieho holoprojekce; budu si muset někdy, a to brzy, udělat čas a spojit se s ním.*

Planeta Riosa byla někdejší průmyslové centrum na Vnitřním okraji, stále se snažící postavit se znovu na nohy. Podle toho dostala přidělené senátorské kanceláře až na konci jednoho z křídel budovy. Stejná „rovnost“ se uplatnila i při mechanismu fungování kanceláře; pravidla si mohli lidé v ní uspořádat podle svých přání a možností – a podle Leiiných zkušeností přání nikdy neodpovídala možnostem. Znamenalo to, že ji prakticky nikdo neviděl vejít do Casterfovy kanceláře. Když se v ní objevila, jeho asistenti na okamžik zůstali jako opaření.

„Předpokládám, že senátor Casterfo je stále zde?“ zeptala se Leia přívětivě a sepjala ruce ukryté v širokých bílých rukávech roucha. „Můžete se ho zeptat, zda má čas na setkání se senátorkou Organou?“

Ke Casterfově cti dlužno dodat, že vyběhl ze své pracovny skoro okamžitě. „Senátorko Organo,“ usmál se a upravil si svůj zelený plášť; zjevně si už po pracovním dni udělal pohodlí. „Chtěl jsem vás navštívit zítra ráno.“

„Když je tu práce, proč ji odkládat?“ opětovala Leia jeho úsměv co nejzdvořileji.

„Přesně tuto zásadu ctím také.“ Casterfo měl stejný aristokratický přízvuk, jakým mluvil velkomoff Tarkin, takový, v němž si libovali mnozí vyšší imperiální důstojníci a který posměšně napodobovala, když se s Tarkinem naposledy setkala tváří v tvář. Umínila si, že se tím nenechá rozhodit. „Prosím, pojdte dál a posaďte se. Mohu vám nabídnout čaj? Vodu? Něco jiného?“

Leia odmítla občerstvení mávnutím ruky a následovala Casterfa do jeho pracovny. Na prahu zůstala stát jako přimrazená.

Na stěnách Casterfovy pracovny byly rozvěšeny upomínkové předměty z doby Impéria.

Stormtrooperská přílba. Černý ovládací panel z atmosférické kombinézy pilota TIE. Imperiální prapory a zástavy různých stormtrooperských legií a jedna – vybledlá, mírně potrhaná, ale stále palčivá – náležející samotnému Palpatinovi.

Něco jiného bylo vidět tyto artefakty v muzeu... ne že by Leia někdy podobnou výstavu navštívila, ale byla by pochopila jejich historický význam. Toto pochlebování však bylo groteskní.

„Senátorko Organo?“ Casterfo zíral na Leiu a zřejmě si vůbec neuvědomoval, co způsobilo její nevoli. „Je vám dobře? Jste celá bleďá. Nechtěla byste se posadit?“

„Tady?“ Leia rozpráhla ruce a ukázala na sbírku artefaktů, které je obklopovaly. „Uprostřed vašeho svatostánku k oslavě Impéria?“

Casterfo se *usmál*. Jak si mohl dovolit usmát se? „Ale jděte, senátorko. Nepřehánějte. Jsou to jen historické památky, nic víc.“

Jako kdyby se válka proti Impériu odehrála před tisíciletími, ne o pouhou generaci dříve. Leiu napadlo, jestli Casterfo nepovažuje za historickou památku i ji.

„Jste tedy sběratel.“ Její tón zůstával chladný, ale usedla do jednoho z křesel. Jak očekávala, Casterfo se neposadil za svůj stůl – což by znamenalo prosazování jeho postavení. Nechtěl se jí tímto způsobem dotknout, ale nebyl si jistý, co má dál dělat, a tak zůstal stát před ní a vypadal poněkud rozpačitě.

Stále ale byl ochoten hovořit o svém koníčku. „Ano, přesně tak. Když válka skončila, byl jsem ještě malý chlapec. Těch dobrodružství, co jste museli zažít! Když se rozhlédnu po těchto věcech, představuji si bitvy tak živě, jako bych se jich sám účastnil.“

Kdyby si Casterfo *doopravdy* uměl představit sebe sama ve velkých bitvách války, vůbec by se mu ta zkušenost nelíbila. Leia se setkala s příliš mnoha bývalými povstaleckými vojáky, kteří trpěli posttraumatickým syndromem. Nicméně jeho bezelstné nadšení ji poněkud ukonejšilo. *Dobrá, není to žádný válečný štváč. Je to jen přerostlé dítě, kterému chybí všechno to „vzrušení“.*

Ještě nikdy se s Casterfem takto zblízka nesetkala a teď viděla, že jeho nablýskaný zjev nebyl zcela dokonalý. Pískové žluté vlasy si zřejmě nechal narůst delší, aby zakrývaly uši, které mu poněkud odstávaly od úzkého obličej. Navíc je měl silně napomádované, aby vypadaly hladké, bezpochyby proto, že jinak by se mu silně kudrnatily. Dokonce i vlající plášť měl nejspíš zakrýt, jak hubený ve skutečnosti byl. Předtím Leia považovala Casterfovu přehnanou péči o zjev za marni-

vost; teď si uvědomila, že to bylo způsobeno přinejmenším částečně jeho zranitelností, že to byl důkaz, že Casterfo chtěl vypadat starší, než ve skutečnosti byl, úspěšnější než jeho planeta. Chtěl zůstat v Senátu a vypadat, jako by tam patřil.

Její úsudek o něm se zmírnil... dokud o pár vteřin později nedodal: „Ostatně, i když jistě nemůžeme souhlasit s metodami těchto vojáků, můžeme přinejmenším mít v úctě jejich sen.“

„Sen?“

„Sen o impériu, pochopitelně.“ Casterfo se usmál jako muž, který si vzpomněl na nejkrásnější dny svého dětství. „Kdyby mohla být galaxie skutečně sjednocena pod moudrým a rozhodným vůdcem, takové impérium by mohlo existovat tisíc let a konkurovat samotné Staré republice.“

Leia si uvědomila, že na něho zírá s otevřenými ústy. „Vy byste chtěl, aby Impérium stále existovalo?“

„Ne Impérium, jaké jsme měli, vedené tak zkaženým mužem, jako byl Palpatine. Kdyby ale Impérium mohlo být *reformováno*, předáno lepšímu a zodpovědnějšímu vedení –“

„Myslíte tím, kdyby mohlo být Povstání poraženo,“ přerušila ho Leia. Všechno se v ní vařilo. „Lituji, že jsme vás tak zklamali, senátore Casterfo, když jsme bojovali a umírali za osvobození galaxie.“

Tváře mu zrudly. „Och, nechápejte mě špatně, prosím. Nikdy jsem si nepřál, aby povstalci válku prohráli. Jenom bych si přál, aby ta válka nebyla nutná.“

„Myslíte si, že Palpatine představoval pro Impérium jediný problém? Zamyslete se znovu. Mocenský systém za jeho vlády plodil korupci od nejvyšších míst na Coruscantu až po nejmenší základny na nejvzdálenějších světech. Pokud se lidé u moci nemusí zodpovídat obyvatelstvu galaxie, výsledkem je tyranie.“

Casterfovo chlapecké zděšení zmizelo a vystřídal ho hněv skrývaný stejně špatně jako Leiin.

„Takže řešením je nedat moc nikomu? Abychom si byli jistí, že lidé u moci nespáchají žádné zlo, zajistíme, že nebudou smět vykonat ani žádné dobro?“

„Jaké ‚dobro‘ mohlo podle vás Impérium nabídnout?“